

عنوان مقاله:

یادگیری در دوران پساکرونا با رویکرد آموزش الکترونیکی

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس ملی حقوق، علوم اجتماعی و انسانی، روانشناسی و مشاوره (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده‌گان:

رقیه کمالی طراقی - فوق لیسانس علوم تربیتی(فرهنگ آموزش و پرورش)

زهره گوهري - لیسانس حسابداری(فرهنگ آموزش و پرورش)

خلاصه مقاله:

در این تحقیق به بررسی یادگیری و پیشرفت تحصیلی در دوران پساکرونا با رویکرد آموزش الکترونیکی پرداخته شده ، بدینهی است که یکی از شاخص های مهم توسعه یافته‌گی کشورها ، میزان برخورداری آنها از رفاه اجتماعی ، میزان دستیابی به فناوری های اطلاعاتی و ارتباطی است و رشد سریع فناوری اطلاعات و ارتباطات زندگی بشر را در بسیاری از ابعاد دگرگون ساخته، از جمله این دگرگونی ها تغییر در شیوه آموزش است، که در مسیر تحول و پیشرفت نیاز به سازوکارها و رویکردهای جدیدی دارد، در دوران پساکرونا، ترکیب آموزش های الکترونیکی با آموزش سنتی می تواند زمینه ساز یادگیری ترکیبی باشد. این مقاله با توجه به اهمیت و ضرورت بکارگیری آموزش های مجازی و توسعه آن در فرایند یاددهی و یادگیری و شرایط بیماری کرونا در کشور، با هدف بیان مزایای آموزش مجازی و خود آموزی و تاثیر آن بر پیشرفت تحصیلی انجام گرفته است. روش تحقیق، از نوع پژوهش های توصیفی و گردآوری اطلاعات از منابع کتابخانه ای و مشاهدات بوده است. نتایج حاصله نشان می دهد که، آموزش الکترونیکی وسیله ای است که انسان ها را برای کسب قابلیت های لازم زندگی و توسعه و رفاه اجتماعی باری می رساند و مزایایی از جمله: آموزش بدون محدودیت مکانی و زمانی، مشارکت بیشتر دانش آموزان در فرایند آموزش، توسعه مهارت های فناورانه، امکان ادامه تحصیل، قابلیت کنترل وضعیت تحصیلی توسط والدین، کاهش هزینه و وقت، امکان تمرین و تکرار نامحدود برای دانش آموزان، صرفه جویی در مصرف کاغذ و همچنین با استفاده از ترکیب آموزش الکترونیکی با آموزش سنتی می توان خیلی سریع و راحت به ((خود آموزی)) پرداخت. به نظر می رسد، با توجه به رشد خوب آموزش مجازی در ایران، در آینده ای نه چندان دور شاهد ارائه خدمات آموزش مجازی گسترده ای در سطح آموزش و پرورش باشیم.

کلمات کلیدی:

یادگیری، فناوری اطلاعات و ارتباطات، آموزش الکترونیکی، خود آموزی .

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1766739>
